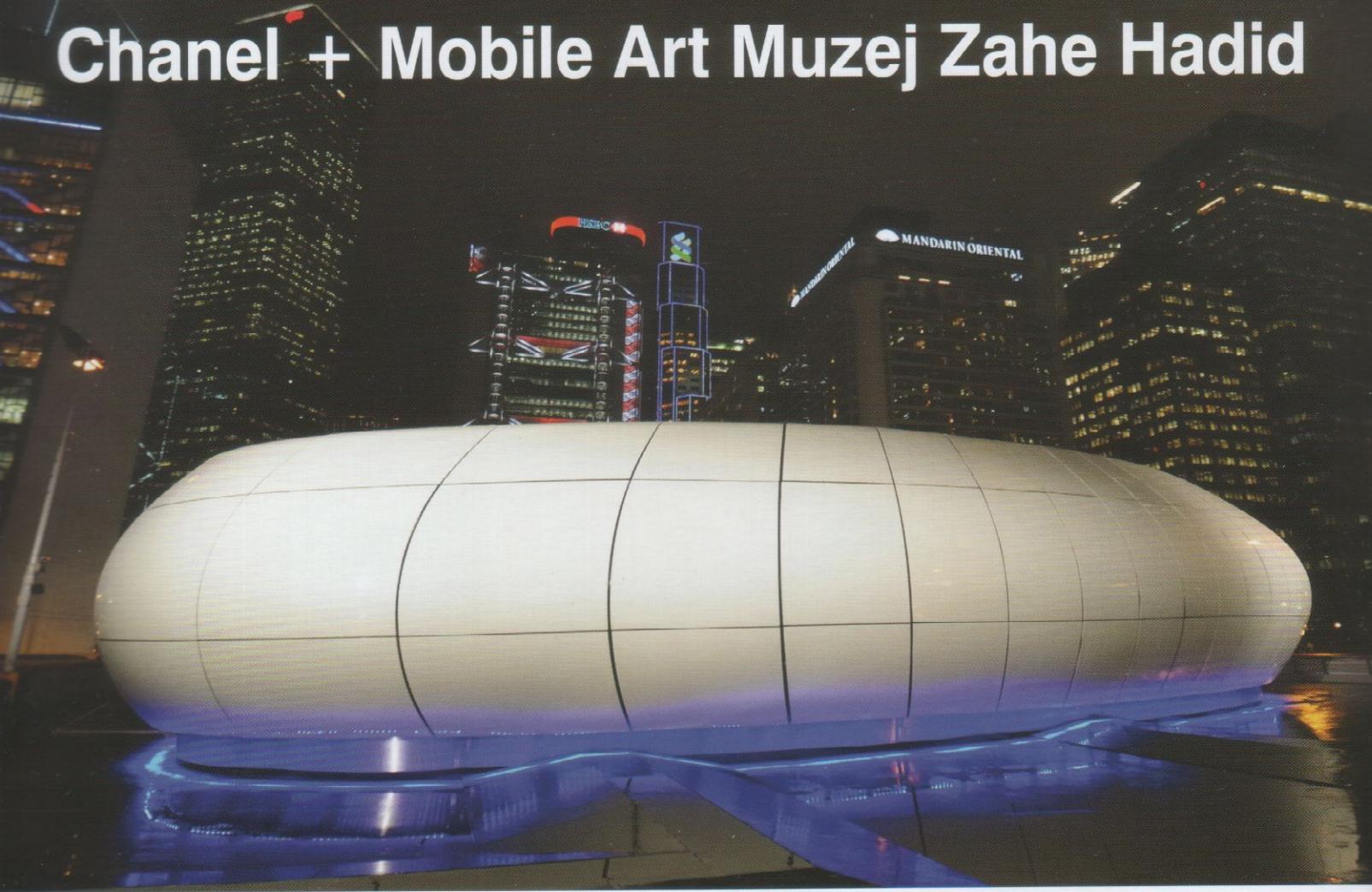

Chanel + Mobile Art Muzej Zahe Hadid

The Chanel Contemporary Art Container – arhitektura i umetnost kao kolektivno iskustvo

Ana Mikić D`Apuzzo

Niko do sada nije osmislio i napravio muzej koji se kreće. Normalno je da ljudi putuju da bi posetili muzeje. Ovoga puta, muzej je taj koji putuje. To je sasvim novi concept-dizajn, moda i arhitektura su danas sjedinjeni u umetnosti koja briše granice.

„Mobile Art Container“- „Kontejner pokretnе umetnosti“ predstavlja putujuću izložbu koja je zamišljena kao trodimenzionalni film prezentovan unutar futurističkog paviljona. Svoj dugi put započela je u januaru 2008 izložbom u Aziji (Hong Kong i Tokijo), trenutno se nalazi u Americi (Njujork i Los Andeles), a zatim sledi Evropa (London, Moskva i Pariz).

„Želim da budem u toku“ znala je reći čuvena Koko Šanel. Vizionarski je predviđala ono sto se danas realizuje - veliki iskorak Karla Lagerfelda, modnog maga ispred kreativnog „Chanel“ tima i Zahe Hadid – vodeće arhitekte današnjice, ujedinjenje u mišljenju i delu na realizaciji projekta „Mobile Art Exhibit“. To je projekat koji putuje planetom emitujući poruku ujedinjenja savremene mode, arhitekture i umetnosti. Uz to - dogodilo se nešto

revolucionarno - ljudi više ne putuju da bi posetili muzej - muzej dolazi do njih!

Karl Lagerfeld je želeo da Zaha Hadid (kao njegova arhitektonska heroina) osmisli pokretnu, montažno-demontažnu čauru koja će pokriti jednu priču posvećenu čuvenom modnom brendu njegove matične kuće. Ideja se rodila jednog kišnog junskeg jutra ispred hotela „Mercer“ u Njujorku, ostalo je istorija.

Umetnički direktori „Modne kuće CHANEL“ napravili su spisak najznačajnijih imena savremene umetničke scene i pozvali ih da odgovore na zadatu temu. Umetnici su dobili zadatku da kreiraju radove inspirisane Chanel katalogom o ikoni ove modne kuće - čuvenoj CHANEL ženskoj tašni koju je 1955. godine dizajnirala Koko Šanel. Za umetnike je organizovana poseta stanu Koko Šanel (Coco Chanel) u Parizu i radionicu u Vernelu (Verneil) gde se torbe ručno izrađuju.

Interpretacije zadate teme su bile veoma različite. Umetnik Stefan Sor (Stephen Shore) inspiraciju je pronašao u američkim pejsažima, dok je umetnica Silvi Fleri (Sylvie Fleury) celu prostoriju paviljona presvukla kožom,

tako da posetilac stiže utisak da je zakoračio u unutrašnjost kožne torbe. Neki od izloženih radova samo su u naznakama povezani sa tašnom Koko Šanel. Među eksponatima je i „stablo želja“ - rad Joko Ono, udovice Džona Lenona - na koje posetnici mogu da kače želje napisane na etiketama.

Umetnici koji svojim radovima učestvuju na izložbi su: Yoko Ono, David Levinthal, Stephen Shore, Michael Lin, Blue Noses, Leandro Erlich, Sylvie Fleury, Tabaimo, Sophie Calle, Wim Delvoye, Lee Bul, Soju Tao, Loris Cecchini, Subodh Gupta, Yang Fudong, Fařrice Hyber, Pierre & Gilles, Y.Z. Kami and Nobuyoshi Araki

Izložba je organizovana pod vođstvom Fabrice Bousteau, direktora editorijala „Magazine lepih umetnosti“ („Les Beaux Arts Magazine“). Planirano je da do 2010 muzej „poseti“ Hong Kong, Tokijo, Njujork, Los Andeles, London, Moskvu i Pariz. Na svakoj stanici „Mobile Art Muzej“ biće postavljen na prestižnim lokacijama tokom nekoliko nedelja.

„Mobile Art“ nije samo putujući teatar, niti je umetnička fondacija koja obilazi svet-

ske prestonice. To je projekat sa više lica, koji povezuje modernu umetnost sa modom i arhitekturom, a u isto vreme pomera granice „Chanel” estetike u novi milenijum.

Ovaj projekt pokazuje povezanost Gabrijele - Koko Šanel sa vodećim umetnicima vremena u kome je živila, njen slobodan um i vizionarstvo. Njen duh se pronosi kroz modnu kuću koju je osnovala - samostalno prateći svoju intenciju. Ideja Karla Lagerfilda je novo umetničko iskustvo - koncept koji postavlja pitanje vizije savremene urbane realnosti, poput uloge koju moda igra u svakodnevnom životu žene, a sve kroz simboličko posmatranje „Chanel handbag”. Pokretni muzej se uklapa u različite urbane pejsaže i sa njima interaguje u različitim kulturnim kontekstima reflektujući kreativni proces „Chanel”.

Tokijo ima specifičan kulturni status i predstavlja prestonicu ekstremnog stila i avangardne arhitekture. Mobilni muzej ulazi u poseban vizuelni dijalog sa čuvenim Jojogi stadionom (Yoyogi Stadium), delom japanskog arhitekte Kenza Tange-a, od pre oko 40 godina. Karl Lagerfeld je prepoznao u Zahi sličan senzibilitet i pozvao je da izvede njegovu zamisao: „Zaha je prvi arhitekta koja je pronašla način da parira dominantnim Post-Bauhaus estetama. Vrednost njene arhitekture je slična kvalitetnoj poeziji. Potencijal njene maštice je neverovatan.” Tokom 2007 godine, na umetničkom Bijenalu u Veneciji, Karl Lagerfeld je predstavio svoju i Zahinu ideju.

Forma

Organska forma objekta podseća svojim spiralnim oblikom na školjku. Ovakav sistem organizacije i rasta je jedan od najčešćih u prirodi i pruža mogućnost adekvatnog formiranja prostora unutar objekta, formirajući javne prostore i velike terase. Uspostavljen je enigmatski odnos između organskog sistema konstrukcije i funkcionalne adaptacije. To zbujuje posetioca, na prvi pogled, ali ih i intrigira. Kontrast svetlo-tamno, prirodnog -

umetničkog pejsaža su ipak sinhronizovani u potpunosti.

Paviljon je poslednji stepen evolucije arhitektonskog izraza Zahe Hadid, koji generiše skulpturalnu senzualnost i koherentnu formalnu logiku. Uz pomoć alatki za digitalno modelovanje u procesu dizajna postignuta je kontinualna fluidnost. Kompleksnost i tehnologija digitalnih softvera i nove tehnike konstrukcije učinile su mogućom arhitekturu ovog paviljona. To je jezik fluidnosti i organskih formi koji je u kontrastu sa serijskim ponavljanjem koje karakteriše arhitekturu industrijskog XX veka.

Oblik paviljona prati parametričnu distorziju torusa. To je najčistiji geometrijski oblik, cirkularni torus je osnovni dijagram izložbenog prostora. Distorzija koja je evidentna u paviljonu formira različite izložbene fragmente. U samom središtu objekta nalazi se prirodno osvetljen prostor veličine 65m². Tu je mesto susreta posetilaca gde su umetnička dela okupana dnevnom svetlošću. Organska školjka muzeja sastoji se od uspešno reduciranih lučnih segmenata koji daju odgovarajući konstruktivni sistem. Ovi elementi se mogu lako postaviti i spojiti ali lako i rastaviti. Maksimalna dužina elemenata je 2,25 m. Ovakav sistem greda prestavlja jak okvir za kačenje fasade, daje ritam perspektivnim vizurama enterijera i eksterijera.

Konstrukcija :

Paviljon je širok 29m, dug 45m i 6m visok. Površina paviljona je 700m². Ulaz u paviljon zauzima 128m², uključuje terasu i dvorište od 65m², garderobu od 25m². 51 kontejner transportuje brodom oko 180t strukture koja se sastoji iz 700 delova. Bilo je potrebno 20 dana sa se struktura preveze iz Hong Konga u Tokijo. Da bi transport bio moguć, nijedan element nije deblji od 3cm. Potrebno je 4 nedelje da se struktura montira i 2 nedelje da se razmontira.

Ovakva organizacija prostora omogućava posetiocima da se kreću kroz prostor,

ogledaju se u ogledalima i na taj način postaju integralni deo izložbe ispunjene različitim ali opet sličnim energijama. Na taj način arhitektura postiže da se na umetnost gleda kao na kolektivno iskustvo.

Inspiracija:

Ova specifična mobilna arhitektura inicijalno je inspirisana logom CHANEL kompanije i oblikom torbe, ali i prirodnim organskim oblicima i i njihovom izvornom opstavkom u prirodi. Važan faktor u oblikovanju bila je i funkcionalna postavka izložbe. Tako je formiran jedinstven i prepoznatljiv jezik paviljona.

Svedoci smo post-moderne arhitekture, više od 20 godina. Zaha Hadid smatra da ideja moderne utopije nekompletna paradigma koja zaslužuje da bude revitalizvana danas, u vreme glavnih kulturnih mutacija. Organska fluidna morfologija koja odlikuje paviljon, instalirana je pored Jojogi stadiona iz 1964 godine. Ovakvo urbano okruženje uspostavlja paralelu između inovativne arhitekture Zaha Hadid i japanskog utopijskog pokreta poznatijeg kao „metabolička arhitektura” bazirana na prirodnom rastu i napretku. U ovom vizuelnom eseju prozimaju se meditativni svetovi zen vrta, fantazije mange, jak, poetski uticaj prirode i japske kulture.

Ono što fascinira je izazov u prožimanju intelektualnog i fizičkog sa čulnim, eksperimentišuci sa neočekivanim, impresivnim okruženjem. Ova vrsta mobilne arhitekture je vrsta totalnog umetničkog dela koje se konstantno menja i usavršava krećući se od Azije ka Americi i Evropi.

Izvori i linkovi :

Prevod kataloga sa izložbe u Tokiju i originalne fotografije Ane Mikić
Linkovi :
website:www.chanel-mobileart.com
<http://www.jetsetsocialite.com/2008/12/19/chanel-m...>
<http://www.thecoolhunter.net/events/Chanel-Mobile-Art-Container-By-Zaha-Hadid/>
<http://www.chanel.com/fashion/7-fashion-trends#7-fashion-on-trends-mobile-art-4>